

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/152/2023
Identifikačné číslo spisu:	6121524477
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6121524477.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu H. O., nar. XX. X. XXXX, O. - W. Q., J. 6, zastúpeného splnomocnenkyňou Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Bratislava, Kadnárova 83, IČO: 47232765, proti žalovanej TIPSPORT SK, a.s., Žilina, J. Kalinčiaka 14, IČO: 36436861, zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel s.r.o., Bytča, Sidónie Sakalovej 190, IČO: 47256591, o zaplatenie 2.357,55 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13Csp/8/2022, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. mája 2023 sp. zn. 9CoCsp/56/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 02. júna 2022, č. k. 13Csp/8/2022-105, žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

1.1. Vychádzajúc z ustanovení § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho (ďalej aj „zákon č. 102/2014 Z. z.“), § 2 písm. g) a § 4 ods. 1 zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách (ďalej aj „zákon č. 30/2019 Z. z.“), § 2 ods. 15, 32 a 36 Herného plánu žalovanej a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca dňa 07. 07. 2021 podal u žalovanej spolu 6 tiketov, pričom predmetom stávky bolo to, kto bude najlepší strelec ME vo futbale. Tikety boli uzatvárané pri kurze 2,35. Následne došlo k vyhodnoteniu tiketov zo strany žalovanej tak, že za najlepšieho strelca, nepovažovala, na rozdiel od názoru organizátora podujatia (UEFA) D. Y., ale D. Y. a V. W., teda podľa názoru žalovanej nebol najlepší strelec jeden, ale dvaja. Z uvedeného dôvodu znížila kurz z 2,35 na kurz 1,18. Žalobca túto skutočnosť u žalovanej neúspešne reklamoval.

1.2. Súd prvej inštancie sa primárne zaoberal otázkou, či predmetná vec je spotrebiteľským sporom a dospel k záveru, že prejednávany spor nie je spotrebiteľským sporom, nakoľko bolo nesporné, že žalobca predmetné tikety podal zo svojho mobilného telefónu, teda mimo prevádzkových priestorov žalovaného, pričom v zmysle ust. § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 102/2014 Z. z. sa tento zákon na hazardné hry nevzťahuje. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že niet ani iného racionálneho, ani iného zákonného dôvodu, pre ktorý by hráč zúčastňujúci sa na hazardnej hre mal požívať ochranu spotrebiteľa, keďže hazardná hra, vo všeobecnosti a v celospoločenskom význame, je hra, v ktorej sa hazarduje s peniazmi, životom, zdravím. Následne konštatoval, že žalobca tým, že dňa 07. 07. 2021 podal u žalovanej spolu 6 tiketov, pričom predmetom stávky bolo to, kto bude najlepší strelec ME vo futbale 2020, sa ako hráč u žalovanej ako prevádzkovateľa hazardných hier stávkovej hry v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 30/2019 Z. z. zúčastnil hazardnej hry v zmysle § 4 ods. 1 uvedeného zákona. V danej veci žalovaná získala výsledok udalosti, ktorou boli ME vo futbale 2020 z oficiálnych zdrojov, teda od organizátora udalosti (UEFA), pričom bolo nesporné, že stávka bola vypísaná na najlepšieho strelca s tým, že D. Y. a V. W. strelili obaja po 5 gólov. Súd prvej inštancie poukázal, že žalovaná výsledok udalosti premietla do vyhodnotenia, pričom v zmysle § 21 ods. 4 Herného plánu nárok na výhru sa kráti v prípade, že sa na rovnakom mieste (poradí) umiestnia dvaja alebo viacerí súťažiaci. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná postupovala v súlade so zákonom a svojim Herným plánom, keď predmetnú výhru krátila.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. mája 2023, č. k. 9CoCsp/56/2022-151, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správny skutkový a právny záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobne uvedenými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať v zmysle § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“).

2.2. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalobcu uviedol, že v súlade s názorom súdu prvej inštancie nemal pochybnosť o tom, že prejednávany spor nie je spotrebiteľským sporom a nevzťahuje sa naň zákon č. 102/2014 Z. z., ktorého zámerom je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov pri predaji tovaru a poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku a pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho. V konaní nebolo sporné, že žalobca prostredníctvom mobilného telefónu stávkoval, a preto nemôže požívať ochranu poskytovanú uvedeným špeciálnym právnym predpisom (§ 1 ods. 3 písm. c/ zákona č. 102/2014 Z. z.). Navyše podľa § 1 ods. 6 uvedeného zákona, sa na právne vzťahy upravené týmto zákonom vzťahuje Občiansky zákonník a osobitné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom zákon č. 102/2014 Z. z. neupravuje vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o hazardných hrách. V danom prípade žalobca stávkoval na udalosť „ME 2020-Najlepší strelec“, pričom v konaní nespochybnil skutočnosť, že mal možnosť oboznámiť sa s náповедou žalovanej uvedenu na jej webovej stránke, ktorá mala byť pomôckou, aby tipujúci vedeli predvídať spôsob vyhodnotenia a v zmysle ktorej, ak najvyšší počet gólov v turnaji ME vo futbale dosiahnu dvaja a viacerí hráči, výhra sa podľa herného plánu delí počtom týchto hráčov. Medzi stranami konania nebolo sporné, že na ME vo futbale 2020 D. Y. a V. W. strelili rovnaký počet gólov. Žalovaná potom správne postupovala, keď po vyhodnotení v zmysle ust. § 21 ods. Herného plánu (v zmysle ktorého nárok na výhru sa kráti v prípade, že sa na rovnakom mieste /poradí/ umiestnia dvaja alebo viac súťažiacich) krátila nárok žalobcu na výhru. Pokiaľ mal žalobca pochybnosť o spôsobe a kritériách vyhodnocovania udalosti žalovanou, mal v zmysle § 7 ods. 5 Herného plánu za účelom jednoznačnej špecifikácie uzatvárajúcej stávky povinnosť zoznámiť sa s herným plánom a prípadne si tiež vyžiadať vysvetlenie od Zákazníckej podpory, či Obsluhy pobočky pred jej uzatvorením. Herný plán v § 1 ods. 2 upravuje záväznosť pre právny vzťah medzi hráčmi a prevádzkovateľom.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP. Navrhoval, aby dovolací súd napadnuté odvolacie

rozhodnutie ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3.1. V dovolaní dovolateľ uviedol skutkový stav a priebeh doterajšieho konania. Prípustnosť dovolania je daná z dôvodu, že odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia nedostatočným spôsobom vysporiadal s argumentáciou žalobcu uvedenú v odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia. V prvom rade poukázal na argumentáciu odvolacieho súdu vo vzťahu k námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia otázky toho, či ide alebo nejde o spotrebiteľský spor. Domnieva sa, že argumentácia odvolacieho súdu je nelogická a zmätočná. Zákon č. 102/2014 Z. z. nie je zákonom, v zmysle ktorého by sa posudzovalo a odvodzovalo, či určitý právny vzťah je alebo nie je spotrebiteľským. Ide o zákon, ktorý rieši špecifické právne vzťahy medzi spotrebiteľmi a podnikateľmi, kedy dôjde k uzatvoreniu zmluvy na diaľku. V takom prípade sa na uvedený spotrebiteľský vzťah navyše vzťahuje aj tento zákon a poskytuje spotrebiteľom výhody nad rámec zákona o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka. Tento zákon zároveň určité právne vzťahy vylučuje, pričom týmto prípadom sú aj hazardné hry. To, ale neznamená, že zmluva o hazardných hrách uzatvorená medzi fyzickou osobou a stávkovou kanceláriou nie je spotrebiteľskou zmluvou. Znamená to len to, že fyzická osoba - spotrebiteľ nebude požívať výhody zákona č. 102/2014 Z. z. To, či ide o spotrebiteľský vzťah alebo nie, je určené na základe § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 Občianskeho zákonníka. Dovolateľ ďalej namietal, že odvolací súd sa vôbec nezaoberal argumentáciou žalobcu, či došlo alebo nedošlo k dodatočnému doplneniu kritérií organizátora súťaže po skončení súťaže, pričom išlo o otázku, ktorá je relevantná pre rozhodnutie vo veci samej. Žiadne prijatie dodatočných kritérií sa zo strany organizátora nekonalo a táto skutočnosť ani nevyplývala z vykonaného dokazovania. Napriek tomu súd prvej inštancie takúto skutočnosť konštatoval a odvolací súd k tomuto nezaujal žiadne stanovisko. Napokon dovolateľ namietal záver odvolacieho súdu „Žalovaný potom správne postupoval, keď po vyhodnotení v zmysle ust. 21 ods. Herného plánu (v zmysle ktorého nárok na výhru sa kráti v prípade, že sa na rovnakom mieste /poradí/ umiestnia dvaja alebo Viac súťažiacich) krátil nárok žalobcu na výhru.“ Z vykonaného dokazovania ale jednoznačne vyplynulo, že na rovnakom mieste neboli dvaja alebo viacerí súťažiaci, avšak predmetom stávky nebolo, kto strelil najvyšší počet gólov, ale kto bol najlepším strelcom. Pri zohľadňovaní najlepšieho strelca sa neberie do úvahy len počet gólov, ale aj ďalšie kritéria, v zmysle ktorých organizátor súťaže vyhodnotil za najlepšieho strelca D. Y. a nie V. W.. Žalobca v konaní preukázal, že aj ostatné stávkové kancelárie považovali za najlepšieho strelca D. Y. v zmysle oficiálnych výsledkov UEFA. V konaní zo strany žalovanej nedošlo k preukázaniu, že by bol oficiálny výsledok UEFA taký, že na prvom mieste sú dvaja súťažiaci. Odvolací súd sa s touto argumentáciou žiadnym spôsobom relevantne nevysporiadal.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd podané dovolanie zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 4/2011).

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a

dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (porovnaj rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 172/03).

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Právna úprava teda pripúšťa dva dovolacie dôvody, prvý spočíva v zmätočnosti napadnutého rozhodnutia (§ 420 CSP), druhý v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom (§ 421 CSP).

11. V konkrétnych okolnostiach veci dovolateľ v dovolaní uplatnil výlučne dovolací dôvod zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Dovolateľ predovšetkým vo vzťahu k deklarovanému porušeniu práva na spravodlivý proces namietal nesprávne právne posúdenie otázky, či ide alebo nejde o spotrebiteľský spor.

12.1. K tomu dovolací súd uvádza, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatury ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

12.2. V tomto kontexte hodno zdôrazniť, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch, nakoľko nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (porov. R 24/2017). Najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/70/2014). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než odvolací súd, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

13. Dovolateľ porušenie práva na spravodlivý proces videl v nedostatočnom odôvodnení napadnutého

rozsudku, odvolací súd nezaujal stanovisko k námietkam žalobcu, (i) či došlo alebo nedošlo k dodatočnému doplneniu kritérií organizátora súťaže po skončení súťaže a (ii) pri zohľadňovaní najlepšieho strelca sa nezohľadňuje len počet gólov, ale aj ďalšie kritéria, pričom aj ostatné stávkové kancelárie z takéhoto záveru vychádzali.

14. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Z odôvodnenia rozhodnutí nižších inštancií je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Súdy v základnom konaní sa dostatočným spôsobom vysporiadali s námietkami žalobcu. V napadnutom rozsudku odvolací súd podrobne uviedol z akých dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, vyjadril sa k podstatným odvolacím námietkam žalobcu.

14.1. Súd prvej inštancie uviedol „V danej veci žalovaný získal výsledok Udalosti, ktorou boli ME vo futbale 2020 z oficiálnych zdrojov, teda od organizátora udalosti (UEFA), čiže v súlade s ust. § 2 ods.5 HP, pričom bolo nesporné, že stávka bola vypísaná na najlepšieho strelca s tým, že D.n Y. a V. W. strelili obaja po 5 gólov. To, že organizátor súťaže, po skončení šampionátu dodatočne doplnil svoje kritéria v tom smere, že do vyhodnocovacích kritérií dodatočne doplnil zohľadňovanie počtu asistencií, ktorých mal D. Y. o jednu viac ako V. W., nie je pre žalovaného záväzná, nakoľko takáto záväznosť pre žalovaného nevyplyva ani z HP, ani zo žiadneho zákona. Žalovaný následne oficiálny výsledok (rovnaký počet strelených počet gólov u oboch hráčov) pretavil do Vyhodnotenia, ktorým, ako je už uvedené, je premietnutie Oficiálneho výsledku žalovaného, a nie premietnutie výsledku vyhodnotenia organizátora Udalosti. Inými slovami : ani z HP, ani zo žiadneho zákona nevyplyva, že pre žalovaného je spôsob vyhodnotenia Udalosti jej organizátorom (v danej veci UEFA) záväzný. Rovnako tak nie je pre žalovaného záväzný ani spôsob, akým predmetnú stávku vyhodnotili iní prevádzkovatelia hazardných hier, a to navyše pri neznalosti obsahu ich herných plánov“. Odvolací súd vo vzťahu k namietanému organizátor súťaže, po skončení šampionátu dodatočne doplnil svoje kritéria v tom smere, že do vyhodnocovacích kritérií dodatočne doplnil zohľadňovanie počtu asistencií, síce neuviedol osobitnú odpoveď, avšak išlo o nepodstatnú okolnosť, ktorá nemala vplyv na záver súdov, že žalovaná získala oficiálny výsledok udalosti od organizátora súťaže, ktorý pretavila do vyhodnotenia, ktorým je premietnutie oficiálneho výsledku žalovaného a nie premietnutie výsledku vyhodnotenia organizátora. Na uvedený záver potom nemohlo mať vplyv súdom prvej inštancie konštatované, že organizátor súťaže po skončení šampionátu dodatočne zohľadnil počet asistencií.

14.2. Dovolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Neostáva preto nič iné, než konštatovať, že v prejednávanej veci boli z tohto pohľadu súdmi nižších inštancií splnené ústavnoprávne nároky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

14.3. Napokon dovolateľ vytýkal dovolaciemu súdu, že sa nevysporiadal s argumentáciou, že pri zohľadňovaní najlepšieho strelca sa nezohľadňuje len počet gólov, ale aj ďalšie kritéria, pričom žalobca preukázal, že aj ostatné stávkové kancelárie považovali za najlepšieho strelca D. Y.. V tomto smere prvoinštančný súd konštatoval, že „nie je pre žalovaného záväzný ani spôsob, akým predmetnú stávku vyhodnotili iní prevádzkovatelia hazardných hier, a to navyše pri neznalosti obsahu ich herných plánov“ a odvolací súd doplnil „mal možnosť oboznámiť sa s náповедou žalovanej uvedenu na jej webovej stránke, ktorá mala byť pomôckou, aby tipujúci vedeli predvídať spôsob vyhodnotenia a v zmysle ktorej, ak najvyšší počet gólov v turnaji ME vo futbale dosiahnu dvaja a viacerí hráči, výhra sa podľa herného plánu delí počtom týchto hráčov... Pokiaľ mal žalobca pochybnosť o spôsobe a kritériách

vyhodnocovania udalosti žalovaným, mal v zmysle § 7 ods. 5 Herného plánu za účelom jednoznačnej špecifikácie uzatváranej stávky povinnosť zoznámiť sa s herným plánom a prípadne si tiež vyžiadať vysvetlenie od Zákazníckej podpory, či Obsluhy pobočky pred jej uzatvorením. Herný plán je pritom podľa § 1 ods. 2 záväzný pre právny vzťah medzi hráčmi a prevádzkovateľom“.

14.4. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené. Za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Odvolacím súdom vyslovené závery tak nemožno považovať ani za svojvoľné, či celkom zjavne neodôvodnené.

15. Pokiaľ dovolateľ podaným dovolaním brojil proti skutkovému stavu zistenému nižšími súdmi, ani namietaná okolnosť nedostatočne zisteného skutkového stavu v zásade nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP. Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porov. I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak tieto vady v prejednávanej veci kvalifikovane nevymedzil.

16. Dovolací súd má preto za to, že procesný postup súdov, ktoré konali v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces. Uvedeným postupom preto nedošlo k založeniu namietanej vady podľa § 420 písm. f) CSP.

17. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

18. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.